

Реферат на тему: "Біографія Артура Конан Дойла"

Артур Конан Дойл

Реферат
на тему:
"Біографія
Артура Конан Дойла"

Артур Ігнатіус Конан Дойл народився 22 травня 1859 року в столиці Шотландії м.Единбурзі на Пікарді-плейс у родині художника й архітектора. Його батько Чарльз Алтамонт Дойл женився у віці двадцяти двох років на Мері Фоли, молодій жінці сімнадцяти років у 1855 році. Мері Дойл мала пристрасть до книг і була головним оповідачем у родині і тому Артур дуже зворушливо згадував про неї. На жаль, батько Артура був хронічний алкоголік і тому родина іноді бідувала, хоча він і був, за словами свого сина, дуже талановитим художником. У дитинстві Артур багато читав, маючи зовсім різнобічні інтереси. Його улюбленим автором був Майн Рід, а улюбленою книгою — "Мисливці за скальпами".

Після того, як Артур досяг дев'яти років, багаті члени сімейства Дойл запропонували оплачувати його навчання. Протягом семи років він повинен був ходити в школу-інтернат єзуїтів в Англії в Ходдер — підготовча школа для Стоуніхерста (велика закрыта католицька школа в Ланкаширі). Через два роки з Артур Ходдера він перебрався в Стоуніхерст. Там викладали сім предметів: абетку, рахунок, основні правила, граматику, синтаксис, поезію, риторику. Харчування там було досить убоге і не мало великої розмаїтості, проте це не позначалося на здоров'ї. Тілесні покарання були суворими. Артур у той час часто піддавався їм. Знаряддя покарання служив шматок гуми, розміром і формою нагадувавши товсту калошу, яким били по кистях рук.

Саме протягом цих важких років у школі-інтернаті, Артур зрозумів, що він має талант до складання історій, тому він був часто оточений зборами з захоплених молодих студентів, що слухають дивні історії, які він складав, щоб розважити їх. В одні з Різдвяних канікул, у 1874 році, він на три тижні, за запрошенням своїх родичів, їде в Лондон. Там він відвідує: театр, зоопарк, цирк, Музей воскових фігур мадам Тюссо. Він залишається дуже задоволений цією поїздкою і тепло відзивається про свою тіточку Аннет, сестру батька, а також дядька Діка.

На останньому році навчання він видає журнал коледжу і пише вірші. Крім того, він займався спортом, головним чином крикет, у якому він досяг гарних результатів. Він відправляється в Німеччину у Фельдкірх учити німецьку мову, де продовжує із захопленням займатися спортом: футбол, футбол на ходулях, катання на санках. Улітку 1876 року Дойл їде додому, але по дорозі заїжджає в Париж, де живе кілька тижнів у свого дядька. Таким чином, у 1876 році він одержав освіту і був готовий до зустрічі зі

світом і бажав заповнити деякі з недоліків його батька, що на той час став божевільним.

Традиції сімейства Дойл диктували займатися аристократичною кар'єрою, але все-таки Артур вирішив зайнятися медициною. Це рішення було прийнято під впливом доктора Брайена Чарльза, статечного, молодого квартиранта, якого мати Артура взяла, щоб зводити кінці з кінцями. Доктор Валлер одержав утворення в Університеті Единбурга, і тому Артур вирішив учитися там же. У жовтні 1876 року Артур стає студентом медичного університету, перед цим зштовхнувши ще з однією проблемою — не одержанням заслуженої їм стипендії, що так була потрібна йому і його родині. Учачи Артур зустрічався з багатьма майбутніми авторами, такими як, Джеймс Баррі і Роберт Луї Стевенсон, що відвідували університет. Але найбільший вплив на нього зробив один з його викладачів доктор Джозеф Белл, що був майстром спостережливості, логіки, висновків і виявлення помилок. У будувем він послужив прототипом Шерлока Холмса.

Учачи, Дойл намагався допомогти своїй родині, що складалася із семи дітей: Аннет, Констанція, Кароліна, Ида, Иннеса й Артура, що і заробляв гроші у вільне від навчання час, що викроював шляхом прискореного вивчення дисциплін. Він працював і аптекарем і помічником різних докторів... Зокрема, на початку літа 1878 року Артур наймається учнем і фармацевтом до доктора з найбільшого кварталу Шеффилда. Але вже через три тижні доктор Річадсон, так його кликали, розстається з ним. Артур не залишає спроб заробити поки мається можливість, йдуть літні канікули, і через якийсь час попадає до доктора Елліоту Хору із села Рейтон зі Шроншира. Ця спроба виявилася більш успішна, у цей раз він проробив 4 місяці до жовтня 1878 року, коли необхідно було приступати до занять. Цей доктор добре поставився до Артура і тому наступне літо він знову провів у нього працюючи асистентом.

Дойл багато читає і через два роки після закінчення освіти Артур вирішив спробувати себе в літературі. Навесні 1879 року він пише маленьку розповідь *The Mystery of Sasassa Valley* ("Таємниця Сасасской долини"), що публікується в *Chamber's Journal* у жовтні 1879 року. Розповідь виходить сильно порізаним, що засмучує Артура, але отримані за нього 3 гінеї надихають його писати далі. Він відсилає ще кілька розповідей, але вдається лише опублікувати в цьому ж році *The American Tale* у журналі *London Society* і він розуміє, що так він теж може заробляти гроші. Здоров'я його батька погіршується і його поміщають у психіатричну лікарню, таким чином, Дойл стає єдиним годувальником своєї родини. Двадцяти років отроду, учачи на третьому курсі університету, у 1880 році, друг Артура Клод Аугустус Куррьє запропонував йому прийняти посаду хірурга, на которую претендував сам, але не зміг по особистих причинах, на китобі "Надія" під командуванням Джона Гріючі в районі Північного Полярного Кола. Спочатку "Надія" зупинилася біля берегів острова Гренландія, де бригада перейшла до полювання на тюленів. Молодий медичний студент був вражений звірством цього. Але, у теж час, він насолоджувався духом товариства, на борті судна і наступне полювання на кит зачаровувало його. Ця пригода знайшла місце в його

першій історії, касаємой моря, що лякає розповідь Captain of the Pole-Star (Капітан "Полярной Звезди"). Без великого ентузіазму, Конан Дойл повернувся до занять восени 1880, проплававши в цілому 7 місяців, заробивши близько 50 фунтів.

У 1881 році він закінчивши Единбургський університет, де одержав ступінь бакалавра медицини і ступінь магістра хірургії і став шукати місце для роботи, знову провівши літо, працюючи в доктора Хору. Результатом цього з'явилася посада корабельним лікарем на судні "Mauba", що ходило між Ліверпулом і західним узбережжям Африки і 22 жовтня 1881 року почалося чергове плавання. Плаваючи він знайшов Африку настільки ж огидної, як Арктику звабної. Тому він іде з корабля, у середині січня 1882 року, і перебирається в Англію в Плімут, де спільно працює з деяким Каллінгуортом, з яким познайомився на останніх курсах навчання в Единбурзі, а саме з кінця весни до початку літа 1882 року, у плинні 6 тижнів. (Ці перші роки практики добре описані в його книзі The Stark Munro Letters ("Листа Старка Монро").) Але виникають розбіжності і після них Дойл їде в Портсмут (липень 1882 року), де відкриває свою першу практику, розташувавши в будинку за 40 фунтів річних, котра стала приносити доход тільки до кінця третього року. Спочатку клієнтів не було і тому в Дойля з'являється можливість присвятити свій вільний час літературі. Він пише розповіді: "Кісти", "Блуменсдакський яр", "Мій друг — убивця", що публікує в журналі "Лондон сосайети" у тім же 1882 року. Живучи в Портсмуті він зустрічається з Елмой Уелден, на якій обіцяв женитися, якщо буде заробляти 2 фунти в тиждень. Але в 1882 році після багаторазових сварок розстається з нею і вона їде у Швейцарію.

Щоб якось допомогти своїй матері Артур запрошує пожити в себе свого брата Іннеса, що скрашує сірі будні починаючого лікаря із серпня 1882 року по 1885 рік (Іннес їде вчитися в закриту школу в Йоркширу). Протягом цього років, молода людина розривається між літературою і медициною.

В один з березневих днів 1885 року доктор Пайк, його друг і сусід, запросив Дойла дати консультацію з нагоди хвороби Джека Хоукінса, сина вдови Емілі Хоукінс із Глостершира. У нього був менінгіт і він був безнадійний. Артур запропонував помістити його у свій будинок для постійного нагляду за ним, але через кілька днів він умер. Ця смерть дозволила познайомитися з його сестрою Луїзою (чи Туї) Хоукінс 27 років, з яким вони обручилися в квітні, а 6 серпня 1885 року одружилися. Його доход на той момент складав приблизно 300, а її 100 фунтів у рік.

Після одруження Дойл активно займається літературою і хоче зробити її своєю професією. Він друкується в журналі "Корнхилл". Один за іншим виходять його розповіді: J. Nabakuk Jephson's Statement ("Сообщение Хебекука Джефсона"), John Huxford's Hiatus ("Довге небуття Джона Хаксфорда"), The Ring Of Thoth ("Кольцо Тота"). Але розповіді розповідями, а Дойл хоче більшого, він хоче, щоб його помітили, а для цього необхідно написати щось більш серйозне. І от у 1884 році він пише книгу The Firm of Girdlestone: a romance of the unromantic ("Торговий дом Гердлстонс"). Але до його великого жалю книга вона не зацікавила видавців. У березні 1886 року, Конан Дойл почав писати роман, що привів його до популярності. Спочатку він називався А

Tangled Skein. У квітні він закінчує його і відсилає в "Корнхилл" Джеймсу Пейну, що у травні цього ж року дуже тепло про нього відзивається, але відмовляє в його публікації, тому що він, на його думку, заслуговує окремого видання. Так почалися митарства автора, що намагається прибудувати своє дітище. Дойл відправляє рукопис у Брістоль Ерроусміту, і поки йде відповідь на неє бере участь у політичних подіях, де вперше з успіхом виступає перед багатотисячною аудиторією. Політичні пристрасті вгасають і в липні приходить негативне відкликання на роман. Артур не впадає у відчай і відправляє рукопис Фреду Уорну і КОО. Але і їхній роман не зацікавив. Далі впливають добродії Уорд, Локки і КОО. Ті знехотя погоджуються, але ставлять ряд умов: роман вийде не раніше наступного року, гонорар за нього складе 25 фунтів, а автор передасть видавництву усі права на добуток. Дойл знехотя погоджується, тому що хоче, щоб його перший роман був відданий на суд читачів. І от, двома роками пізніше цей роман був виданий у Beeton's Christmas Annual (Роздештвенський щотижневик Битона) за 1887 рік за назвою A Study in Scarlet (Етюд в багрових тонах), який познайомив читачів із Шерлоком Холмсом (прототипи: професор Джозеф Белл, письменник Олівер Холмс) і доктором Ватсоном (прототип майор Вуд), що стали незабаром знаменитими. Окремим виданням роман вийшов на початку 1888 року і був постачений малюнками батька Дойла — Чарльза Дойла

Початок 1887 року ознаменувало початок вивчення і досліджень такого поняття, як "життя після смерті". Разом зі своїм другом Боллом з Портсмута проводить спіритичний сеанс, що, однак, не дозволив до кінця розібратися з цим питанням, що продовжував вивчати все наступне життя. Як тільки Дойл відсилає "Етюд у багряних тонах", він приступає до нового, і наприкінці лютому 1888 року закінчує Micah Clarke (Приключення Михея Кларка), яка виходить лише наприкінці лютому 1889 року у видавництві "Лонгман". Артура завжди волокли до себе історичні романи. Його улюбленими авторами були: Мередіт, Стівенсон і, звичайно ж, Вальтер Худоба. Саме під їхнім впливом Дойл пише цей і ряд інших історичних добутоків. Дойл знайомиться з Оскаром Уайльдом і на хвилі позитивних відгуків про "Микки Кларке" пише в 1889 році The White Company ("Білий отряд").

Незважаючи на його літературний успіх і процвітаючу медичну практику, гармонічне життя сімейства Конан Дойл, розширена народженням його дочка Мери (була породжена в січні 1889 року), була неспокійна. Наприкінці 1890 року під впливом німецького мікробіолога Роберта Коха і ще більш Малькольма Роберта він вирішує залишити практику в Портсмуті, і їде разом із дружиною у Відень, залишивши дочку Мери в бабусі, де хоче спеціалізуватися в офтальмології, щоб надалі знайти роботу в Лондоні, але, зштовхнувши зі спеціалізованою німецькою мовою і провчивши 4 місяці у Відні розуміє, що час витрачений впусту. У період навчання він пише книгу The Doings of Raffles Haw ("Открытие Рафлза Хоу"), на думку Дойла "...не занадто значну річ..." Навесні цього ж року Дойл відвідує Париж і спішно повертається в Лондон, де відкриває практику на вулиці Upper Wimpole. Практика успіху не мала (пацієнти були відсутні), але за те в цей час пишуться короткі розповіді, зокрема, для журналу

"Стренд" він пише розповіді про Шерлоке Холмсе. За допомогою Sidney Paget створюється образ Холмса і відбувається публікація розповідей у журналі The Strand. У травні 1891 р. Дойл занедужує грипом і знаходиться кілька днів при смерті. Коли він видужав, те вирішив залишити медичну практику, а присвятити себе літературі. Це відбувається в серпні 1891 року.

У 1892, живучи в Норвуде, Луїза родила сина, вони назвали його Kingsley (Кингсли), Дойл пише розповідь "Уцілілий з 15-го року", що успішно ставиться в багатьох театрах. Шерлок Холмс продовжує обтяжувати Дойла і роком пізніше, у 1893 р., після його поїздки з дружиною у Швейцарію і відвідуванням Райхенбахського водоспаду, незважаючи на загальні прохання, дивно плідний, але дуже імпульсивний автор вирішив позбутися от Шерлока Холмса. У результаті, двадцять тисяч передплатників відмовилися від підписки журналу The Strand, а Дойл пише кращі, на його думку, романи: "Вигнанці", "Велика тінь". Тепер звільнений від медичної кар'єри і від вигаданого героя, що гнітив його і затемнив те, що він вважав більш важливим. Конан Дойл поглинає себе в більш інтенсивну діяльність. Це розлютоване життя може пояснювати, чому колишній лікар не звертав увагу на серйозне погіршення здоров'я його дружини.

Згодом він, нарешті, довідався те, що в Луїзи був поставлений діагноз туберкульоз (сухота) і припускає, що цьому послужила їхня спільна поїздка у Швейцарію. Хоча їй давали, тільки кілька місяців, щоб Дойл починає спізнити відхід і йому вдається відтягнути її відхід з життя на 10 років, з 1893 до 1906 року. Вони разом із дружиною перебираються в Давос, розташований в Альпах. У Давосу Дойл активно займається спортом, приступає до написання розповідей про бригадира Жераре, засновані, головним чином, на книзі "Спогаду генерала Марбо". Він довго був притягнутий до Спіритизму, приєднання його до Society for Psychical Research, розглядалося публічною заявою його інтересу і віри в окультизм. Дойлу пропонується прочитати в Сполучені Штати ряд лекцій. Пізньою осінню 1894 року разом із братом Іннесом, що на той час закінчує закрити школу в Річмонді, Королівське військове училище у Вуліджі, стає офіцером, їде читати лекції більш ніж у 30 містах Сполучених Штатів. Ці лекції мали успіх, але сам Дойл сильно від них утомився. На початку 1895 року він повертається в Давос до дружини, що на той час почуває себе добре. У цей же час у журналі The Strand починається публікація перших історій з The Exploits of Brigadier Gerard (Подвиги бригадира Жерара) і відразу ж у журналу збільшується кількість передплатників.

Восени 1895 року Артур Конан Дойл разом з Луїзою і своєю сестрою Лотти відправляється в Єгипет і протягом зими 1896 р. знаходиться там, де він сподівається на теплий клімат, що буде корисний для неї. Наприкінці 1896 року він повертається в Англію, а ще через якийсь час, улітку 1897 року, поселяється у своєму власному будинку в графстві Суррей. Покладається що Конан Дойл, людина з найвищими моральними підвалинами, що не змінюються в плині іншої частини життя Луїзи. Це не запобігло його від падіння, він закохався в Джеан Лекиа перший раз, коли він бачив її в

березні 1897. У віці двадцять чотири, вона була разюче красива жінка, з білявими волосс і яскравими зеленими очима. Її багато досягнень були дуже незвичайні в той час: вона була інтелектуал, гарна спортсменка.

Коли в грудні 1899 року починалася англо-бурська війна, Конан Дойл відправляється туди як медичний доктор і відпливає в Африку в 28 лютого 1900 року. 2 квітня 1900 року він прибуває на місце і розбиває польовий госпіталь на 50 місць. Але поранених виявляється в багато разів більше. Починаються перебої з питною водою, приведшие до епідемії кишкових захворювань, і тому замість маркерів, що борють, Конан Дойл повинний був, вести жорстокий бій проти мікробів. У день умирало до сотні хворих. І це продовжувалося в плинні 4 тижнів. Потім пішли бої, що дозволили узяти верх над бурами і 11 липня Дойл відплив назад в Англію. Протягом кілька місяців він був в Африці, там він бачив більшу кількість солдатів померлих від лихоманки, тифу, чим військових раней. Написана ним книга, що перетерплювала зміни аж до 1902 року, [The Great Boer War html](#) (Велика бурська війна) — це п'ять сотень сторінок хроніки, видані в жовтні 1900, була шедевром військової вченості. Це було не тільки повідомлення війни, але також і високо інтелектуальний і добре обізнаний коментар щодо деяких з організаційних недоліків Британських сил у той час. Після цього він кинувся з головою в політику, балотуючи на місце в Central Edinburgh. Але він був незаконно обвинувачений, що є католицьким фанатиком, пам'ятаючи про його навчання школі-інтернаті Єзуїтами. Тому він потерпів поразку, але зрадив цьому більше, ніж, якби він виграв.

У 1902 році Дойл закінчує роботу над ще одним великим добутком про пригоди Шерлока Холмса — *The Hound of the Baskervilles* ("Собака Баскервелей"). І майже відразу ж з'являються розмови про те, що автор цього голосного роману украв його ідею у свого друга журналіста Флетчера Робинсона. Ці розмови продовжуються по сьогодні.

У 1902 р. Король Едвард VII привласнює лицарський титул Конан Дойлу за послуги, зроблені Короні в плинні англо-бурської війни. Дойл продовжує тяготитися розповідями про Шерлоке Холмсе і бригадира Жераре, тому пише Sir Nigel ("Сера Найджела Лоринга"), який, на його думку, "...є високим літературним досягненням..." Література, турбота про Луїзу, залицяння за Джеан Леки настільки обережно наскільки можливо, граючи в гольф, ведучи швидкі автомобілі, що літає в небо на повітряний кулях, літаючи на ранніх, архаїчних літаках, витрачаючи час на розвиток мускул, Конан Дойл був не вдоволеним. Він знову йде в політику в 1906 р., але і цього разу зазнає поразки. Після того, як Джулія вмерла на його руках 4-ого липня 1906, Конан Дойл знаходиться в депресії багато місяців. Він пробує допомогти комусь, хто знаходиться в більш гіршому положенні, чим він. Продовживши розповіді про Шерлоке Холмсе він входить у контакт зі Скотланд-Ярдом, щоб указати на помилки правосуддя. Це виправдує молодій людини по імені Джордж Едалджи, що був засуджений за тім, що зарівав безліч коней і корів. Конан Дойл довів, що зір Едалджи це було б настільки погано злочинець не зміг би зробити цю жахливу справу. Підсумком з'явилося звільнення невинного, котрий

устиг відсидіти частину призначеного йому терміну.

Після дев'яти років таємного залицання, Конан Дойл і Джеан Леки женяться привселюдно перед 250 гістьми, 18 вересня, 1907. Зі своїми двома дочками вони перебираються в новий будинок називаний Windlesham, у Sussex. Дойл щасливо живе з новою дружиною й активно починає працювати, що приносить йому багато грошей. Відразу після одруження Дойл намагається допомогти ще одному засудженому — Оскара Слатера, але зазнає поразки. І лише спустя багато років закінчує ця справа з успіхом, завдяки допомозі свідка, що спочатку оббрехала засудженого. Спустя кілька років після одруження Дойл ставить на сцені наступні добутки: "Строкату стрічку", Rodney Stone ("Родни стоун"), "Будинок, що вийшов під назвою, Терперли", "Окуляри долі", "Бригадира Жерара". Після успіху The Speckled Band, Конан Дойл хоче піти від робіт, але народження двох його синів, Дениса в 1909 і Адріана в 1910, охороняє його від цього. Остання дитина, їхня дочка Джеан, була породжена в 1912. У 1910 році Дойл публікує книгу The Crime of the Congo ("Злочину в Конго"), про звірства діються в Конго бельгійцями. Написані ним добутку про Professor Challenger (The lost world(Затеряний мир), The Poison Belt(Отравлений пояс)) мали успіх не менший, чим Шерлок Холмс.

У травні 1914, Сер Артур разом з Леді Конан Дойл і дітьми відправляється провести інспекцію Національного заповідника в Джесиер-парке в північній частині Скелястих гір (Канада). По дорозі він заїжджає в Нью-Йорк, де відвідує двох в'язниць: Тумбс і Синг-Синг, у яких оглядає камери, електричний стілець, розмовляє з ув'язненими. Місто знайдене автором несприятливо зміненим у порівнянні з його першим відвідуванням його двадцятьма роками раніше. Канада, де вони провели якийсь час, знайдена чарівної і Дойл шкодував, що незабаром не залишиться її первозданної величі. Знаходячись у Канаді Дойл проводить ряд лекцій. Вони прибутку додому місяцем пізніше, імовірно, тому що протягом довгого часу, Конан Дойл був переконаний у майбутній війні з Німеччиною. Дойл читає книгу Бернарди "Німеччина і наступна війна" і розуміє про всю серйозність ситуації і пише відповідну статтю "Англія і наступна війна", що вийшла в "Фортнайтлі ревью" улітку 1913 року. Він посилає численні статті в газети про майбутню війні і військовій готовності до неї. Але його попередження оцінювалися як фантазії. Розуміючи те, що Англія забезпечує себе лише на 1/6, Дойл пропонує побудувати тунель під Ла-Маншем, щоб забезпечити себе продовольством на випадок блокади Англії підвідними човнами Німеччини. Крім того, він пропонує постачити всіх моряків на флоті гумовими колами (для утримання голови над водою), гумовими жилетами. До його пропозиції мало не прислухалися, але після чергової трагедії на море почалося масове впровадження цієї ідеї. Перед початком війни (4 серпня 1914 року) Дойл вступає в загін добровольців, що є цілком цивільним і створювався на випадок вторгнення ворога на територію Англії. Під час війни Дойл також вносить пропозиції по захисту солдатів і в якості його пропонує щось схоже на зброю, тобто наплечники, а також пластини, що захищають найважливіші органи. Під час війни Дойл утратив багатьох близьких йому людей, у тому числі, свого брата Іннеса, що до своєї смерті дослужився до генерал-ад'ютанта корпусу і сина Кінгсли

від першого шлюбу, а двох двоюрідних братів і двох племінників.

26 вересня 1918 року Дойл відправляється на материк, щоб стати свідком бою, який відбувся 28 вересня на французькому фронті. Після такої дивно повного і конструктивного життя, важко зрозуміти, чому така людина, відступив у мнимий світ наукової фантастики і спиритизму. Розходження було те, що Конан Дойл не був людиною, що вдоволений мріями і побажаннями; він мав потребу в тім, щоб змусити їх збутися. Він був маниакален і робив це з тією же самою завзятою енергією, що він показав у всіх своїх справах, коли він був більш молодим. У результаті, преса глузувала з нього, духівництво не схвалила його. Але ніщо не могло удержати його. Дружина займається цим разом з ним.

Після 1918, через його залучення, що поглиблюється, в окультизм, Конан Дойл написав невелику белетристику. Їхні наступні поїздки в Америку (1 квітня 1922 року, березень 1923 року), Австралію (серпень 1920 року) і в Африку, супроводжувані трьома дочками, були також схожі на психічні хрестові походи. Оскільки роки пройшли, витративши до чверті мільйона фунтів у переслідуванні його таємних мрій, перед Конаном Дойл устала потреба в грошах. У 1926 він пише *When the World Screamed* (Коли земля вигукнула), *The Land of Mist* (Країна туманів), *The Disintegration Machine* (Дезінтеграційна машина). Восени 1929 року він відправляється в останній тур по Голландії, Данії, Швеції і Норвегії. Він був уже хворий *Angina Pectoris*.

У 1930 році вже прикутий до постелі він зробив свою останню подорож. Він піднявся зі свого ложа, і пішов у сад. Коли він був знайдений, він знаходився на землі, одна його рука стискала землю, інша тримала білий пролісок. Артур Конан Дойл вмер у понеділок, 7 липня, 1930, оточений його сімейством. Його останні слова перед смертю були адресовані його дружині. Він прошепотів: "Ви чудові." Він похований на цвинтарі *Minstead Hampshire*.

На могилі письменника висічені слова, заповідані їм особисто:

"Мене не згадуйте з докором,
Якщо зацікавив розповіддю хоч когось
І чоловіка, що надивився на життя,
І хлопчика, перед яким нова дорога..."